

Svar (15/9 97)

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):
Der findes ikke i folkeskoleloven en minimumsgrænse for, hvor mange timer der skal skemalægges for de enkelte fag. Der er derimod i loven fastsat minimumsgrænser for den ugentlige undervisningstid og maksimumsgrænser for den daglige undervisningstid (§ 16). Det er ligeledes fastlagt i loven (§ 5), hvilke fag børnene skal undervises i på de enkelte klassetrin; men det er op til lokal afgørelse at vægte den tid, der skal tildeles det enkelte fag.

I tilknytning til § 5 er der udarbejdet en vejledende timefordelingsplan. Denne plan er udarbejdet således, at det ved en skemalægning i overensstemmelse hermed er muligt at indfri de krav, som følger af de centrale kundskabs- og færdighedsområder samt de vejledende læseplaner.

Jeg har ingen aktuelle planer om at ændre dette.

Spm. nr. S 3347

Til kulturministeren (8/9 97) af:

Jan Kørpe Christensen (FP):

»Vil ministeren forklare logikken i, at Dansk Sprognævn ikke vil acceptere, at f.eks. byen Aabenraa, placeres forrest i forskellige opslagsværker?«

Begrundelse

Spørgeren har observeret, at Aabenraa Kommune med rimelighed er dybt utilfreds med, at man ikke fra Dansk Sprognævns side vil acceptere, at Aabenraa placeres forrest, fordi aa udtales som å, og ifølge Dansk Sprognævns opfattelse derfor hører til sidst i alfabetet. Det er efter spørgerens opfattelse fuldstændig ulogisk, at Aabenraa skal placeres bagerst. Aabeloe (navnet udtales Æbelø) placeres jo heller ikke under æ, ligesom f.eks. den sønderjyske amtsborgmester Philipsen findes under p og ikke f. Det ulogiske forstærkes af, at man på det verdensomspændende internet, altid finder Aabenraa under a. Som bekendt findes det danske å ikke i international sammenhæng. Sagen kan umiddelbart synes ligegyldig – det er den imidlertid ikke.

Blandt andet af hensyn til logikken i Dansk Sprognævns afgørelse, samt Aabenraas markedsføringsmuligheder i udlandet, bør ministeren skære igennem. Det handler om at bruge den sunde fornuft og logiske tankegang, så enkelt er det. Derfor vil spørgeren bede om ministerens egen holdning til sagen. Samtidig vil spørgeren gerne i svaret have en kommentar til, om ministeren vil være til stede, når Aabenraas borgere demonstrerer på Christiansborg Slotsplads den 18. september 1997.

Svar (18/9 97)

Kulturministeren (Ebbe Lundgaard):

Spørgsmålet har været forelagt Dansk Sprognævn, som har oplyst, at det er korrekt, at Aa/aa udtalt som »å« behandles anderledes med hensyn til alfabetisering end bogstavforbindelser som fx Ph og Oe udtalt som henholdsvis »f« (i Philipsen) og »ø« (i Oehlschläger). Forskellen viser sig ved, at Aa/aa placeres svarende til udtalen, nemlig sammen med Å/å, mens Ph, Oe mv. ikke placeres under F eller Ø svarende til deres udtale, men under P og O svarende til deres stavemåde alene.

Grunden til denne særlige behandling af Aa/aa er, at skrivemåderne Aa/aa og Å/å i det danske alfabet regnes for samme bogstav. Eller sagt på anden måde: Bogstavet »å« har to skrivemåder eller grafiske varianter, Å/å, der bruges i alle sprogets almindelige ord og i visse sted- og personnavne, og Aa/aa, der bruges i visse sted- og personnavne. Forholdet mellem Å/å og Aa/aa svarer her til forholdet mellem æ og å og mellem ø og ö, der ligeledes regnes for ét bogstav i de danske alfabetiseringsregler. I modsætning hertil står så bl.a. F, Ph og V (i fx navnet Vogel) og Ø og Oe, der ikke regnes for samme bogstav.

Sprognævntet har endvidere oplyst, at det naturligvis kan diskuteres, hvornår forskellige skrivemåder af samme lyd skal regnes som samme bogstav, og hvornår de ikke skal. Der er imidlertid ikke tvivl om, at behandlingen af Å/å og Aa/aa som samme bogstav og af fx F, Ph og V som forskellige bogstaver, er en praktisk løsning, der svarer godt til den måde, som de forskellige bogstaver og bogstavkombinationer opfattes på af danske sprogbrugere.

Under alle omstændigheder er der efter Dansk Sprognævns opfattelse tale om en vel fungerende og velindarbejdet praksis, som har